

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **A. H. N., narozen**
státní příslušnost
t. č.
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**
sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 7 2019, č. j. KRPB-157109-12/ČJ-2019-060022-Z,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 7 2019, č. j. KRPB-157109-12/ČJ-2019-060022-Z **se z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 8. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPB-157109-12/ČJ-2019-060022-Z (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na dobu 32 dnů, tj. od 11. 7. 2019 do 11. 8. 2019, a to za účelem jeho předání podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“).
2. Podle napadeného rozhodnutí žalovaná rozhodla o zajištění žalobce za účelem jeho předání do, kde žalobce požádal o mezinárodní ochranu. Po provedení porovnání daktyloskopických otisků prstů žalobce byla v systému EURODAC nalezena shoda s ID Dne 11. 7. 2019 bylo žalované oznámeno Celní správou Brno, že se v jejich areálu v Brně nachází makedonský tahač s návěsem, se kterým řidič st. přísl. přijel proclít zboží. Při otevírání kamionu bylo zjištěno, že plomba byla přerušena a následně slepena a v ložném prostoru bylo nalezeno 5 osob, mezi nimiž byl i žalobce. Uvedl, že do kamionu nastoupil v s ostatními cizinci za pomoci převaděče a vystoupil až v ČR. Dle sdělených údajů k totožnosti bylo žalovanou zjištěno, že žalobce nedisponuje platným vízem ani oprávněním, na základě kterého by byl oprávněn pobývat v ČR, proto byl téhož dne zajištěn. Vzhledem k pochybnostem o věku žalobce bylo provedeno vyšetření kostního věku žalobce, dle jehož výsledků kostní věk odpovídá 19 rokům s tím, že výsledek může variovat +/- 2-3 roky. Dle napadeného rozhodnutí je první bezpečnou zemí, kde žalobce požádal o mezinárodní ochranu, Žalobce neuvedl žádné konkrétní důvody, pro které by se nemohl vrátit zpět do, nebo na základě kterých by bylo možno usuzovat, že mu v hrozí nelidské či ponižující zacházení. Podle žalované existuje vážné nebezpečí útěku žalobce do, která je jeho cílovou zemí, a proto volba mírnějších opatření nepřipadá v úvahu, neboť žalobce byl povinen setrvat na území až do skončení řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
3. Žalobce žalobou brojí proti napadenému rozhodnutí, neboť žalovaná nezohlednila dostatečným způsobem skutečnost, že žalobce je nezletilý bez doprovodu a vztahují se na něj zvláštní záruky z hlediska ochrany práv dítěte, mezi něž patří zejména povinnost správního orgánu zohlednit nejlepší zájem dítěte ve všech rozhodnutích, které se žalobce týkají. Institut nejlepšího zájmu dítěte žalovaná v napadeném rozhodnutí ani jednou nezmiňuje. Žalobce v tomto směru poukazuje na rozsáhlou judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se zajišťování dětí a nezletilých bez doprovodu.
4. Stejně tak žalovaná nezohlednila § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, dle něhož může žalobce jako nezletilého bez doprovodu zajistit pouze, je-li důvodné nebezpečí, že by tento mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek a je-li zajištění v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte.
5. Dle žalobce dále žalovaná ke zjištění věku žalobce neučinila žádné další kroky, ačkoliv podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců tak má činit bezodkladně.
6. Na závěr žalobce namítá, že žalovaná nedostatečně posoudila, zda je naplnění účelu zajištění alespoň potenciálně možné. Žalovaná se nijak nezabývala námitkami žalobce ve

vztahu k situaci žadatelů o azyl v V napadeném rozhodnutí pak absentuje jakékoliv posouzení otázky, zda azylový systém nevykazuje nedostatky ve vztahu k nezletilým bez doprovodu, ačkoliv existuje celá řada zpráv mezinárodních lidskoprávních organizací, které naznačují, že k pochybením ve vztahu k nezletilým bez doprovodu tam dochází.

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě k věku žalobce uvedla, že již dne 12. 7. 2019 Městský soud v Brně rozhodl svým usnesením č. j. 40 Nc 2406/2019-10 o zamítnutí návrhu statutárního města Brna na nařízení předběžného opatření, kterým by byl žalobce umístěn do, neboť dospěl k závěru, že žalobce je osobou zletilou. Na základě uvedeného proto žalovaná dospěla k závěru, že žalobce je osobou zletilou, a proto se v napadeném rozhodnutí nezabývala otázkou nejlepšího zájmu dítěte. V řízení o zajištění mu však vzhledem k věku blízkému hranici zletilosti byl poskytnut vyšší standard ochrany práv a kvalitnější podmínky pro výkon zajištění, než náleží osobě dospělé. Žalobci byl ustanoven opatrovník a byl umístěn do, který je speciálně určen pro zranitelné skupiny osob. Dle žalované se tak speciální podmínka zakotvená v § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců na žalobce nevztahovala.
8. Co se týče námitky žalobce, že žalovaná zajistila žalobce automaticky bez zvážení možnosti alternativ k zajištění, žalovaná uvedla, že použití zvláštních opatření za účelem vycestování by bylo vůči žalobci neúčinné. V jeho případě hrozilo vážné nebezpečí útěku. Žalobce by učinil vše, aby se dostal do, která je jeho cílová země. Rovněž z vyjádření žalobce vyplynulo, že výslovně odmítl návrat do Žalobce dále neměl v ČR hlášeno žádné bydliště, nedisponoval dostatkem finančních prostředků ani k hrazení základních životních potřeb.
9. K tvrzení, že žalovaná dále nezjišťovala věk žalobce, dodala, že měla v úmyslu nechat provést dodatečné šetření ve věci stanovení přesného věku žalobce v alternativní metodou spočívající v odborném psychologickém vyšetření, k čemuž dala podnět, ale dne 20. 7. 2019 obdržela informaci Ministerstva vnitra ČR, dle níž vzhledem k letní nedostupnosti potřebných psychologů nebude možné pohovor provést. Žalovaná tak od dalšího záměru zjišťovat skutečný věk žalobce upustila.
10. Žalovaná také odmítla námitku žalobce, že nedostatečně posoudila naplnění účelu zajištění žalobce, a to ve vztahu k situaci žadatelů o mezinárodní ochranu v, s ohledem na to, že žalobce žádné konkrétní námitky v tomto směru nevznsl.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

11. O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ve smyslu § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce nařízení jednání nepožadoval a soud neshledal v posuzované věci nařízení jednání jako nezbytné.

12. Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného k datu vydání napadeného rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**, přičemž se řídil následujícími úvahami.
13. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
14. Podle úředního záznamu ze dne 11. 7. 2019 bylo na, že v jejich areálu na adrese nachází makedonský tahač s návěsem RZ:, se kterým řidič makedonské státní příslušnosti přijel proclít zboží. Při otevírání kamionu za přítomnosti příslušníka Celní správy bylo zjištěno, že se zde nachází 5 osob, které uvedli, že jsou státní příslušníci, a to bez dokladů totožnosti.
15. Téhož dne byl se žalobcem sepsán protokol o podání vysvětlení, dle něhož uvedl, že se narodil dne 10. 2. 2002, občanský doklad nechal v, odkud vycestoval před třemi a půl lety. Jel autem do, hranici překročil pěšky, byl tam dva dny a pokračoval do, kde zůstal asi tři roky. V pracoval v dílně na výrobu židlí. Z Turecka odjel asi před třemi měsíci, měl strach, že jej pošlou do Pomocí převaděče jel přes do, kousek za hranicí jej chytli policisti. Zbili jej, odebrali otisky prstů kvůli záznamu o trestném činu a na 22 dnů ho zavřeli do tábora. Jak jej pustili, tak ho převaděč převezl do, kde ho převaděč naložil na návěs kamionu a řekl mu, že kamion jede do nebo Jel s dalšími 4 lidmi. Přes které země kamion jel, nevěděl, po celou dobu jej neopustil, než je kontrolovala policie. Na dotaz žalované uvedl, že se do vrátit nechce. Rodiče žijí v Jako důvod, proč opustil vlast, uvedl, že otec pracoval pro, a proto jej kvůli výhrůžkám od poslal otec pryč. Cílem cesty žalobce je V ČR o azyl požádat nechce, žádnou rodinu zde nemá.
16. Stejného dne byl žalobce vyšetřen ve Fakultní nemocnici Brno, kde mu byl proveden test k určení kostního věku. Dle zprávy o ambulantním vyšetření byl lékařem stanoven kostní věk na cca 19 let. Ve zprávě se dále podává, že na základě kostního věku nelze stanovit věk biologický, který se oproti kostnímu může lišit až +/- 2-3 roky. Žalobce je dle zprávy odlišného etnika, pro které není k dispozici atlas ke zhodnocení.
17. Téhož dne byl Statutárním městem Brnem podán návrh na předběžné opatření podle § 452 odst. 1 zákona o zvláštních řízeních soudních, kterým by byl žalobce předán do Zařízení pro děti cizince Praha. Městský soud v Brně podle usnesení ze dne 12. 7. 2019, č. j. 40 Nc 2406/2019-10 tento návrh zamítl. Svě závěry odůvodnil předmětnou lékařskou zprávou, dle níž kostní věk žalobce odpovídá cca 19 letům, a přesto, že je ve zprávě uvedeno, že věk může variovat +/- 2-3 roky, z předchozí praxe soudu je obecně známo, že věk vyšetřovaného bývá zjištěn přesně.
18. Krajský soud v první řadě uvádí, že při posouzení věci vycházel z právní úpravy obsažené v nařízení Dublin III a relevantních ustanovení zákona o pobytu cizinců, jakož i relevantní judikatury.
19. Podle čl. 28 odst. 2 nařízení Dublin III členské státy mohou zajistit dotyčnou osobu za účelem jejího přemístění podle tohoto nařízení, existuje-li vážné nebezpečí útěku na základě posouzení každého jednotlivého případu, a pouze pokud je zajištění přiměřené a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření.

20. Podle ustanovení § 129 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky. Nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
21. Podle ustanovení § 129 odst. 4 zákona o pobytu cizinců policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo nesusoudícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
22. Podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění.
23. Podle napadeného rozhodnutí byl žalobce zajištěn podle § 129 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců za účelem jeho předání do, kde požádal o udělení mezinárodní ochrany, neboť v jeho případě existuje vážné nebezpečí útěku podle § 129 odst. 4 zákona o pobytu z důvodu, že jeho cílovou zemí je
24. Stěžejní námitka žalobce směřuje co do nedostatečného posouzení skutečnosti, že žalobce je nezletilý bez doprovodu, kdy podle posouzení této námitky se odvíjí všechny ostatní. Dle krajského osudu je tato námitka důvodná.
25. Podle § 180c zákona o pobytu cizinců se pro účely tohoto zákona nezletilým cizincem bez doprovodu rozumí cizinec ve věku 15 až 18 let, který přicestuje na území bez doprovodu zletilé osoby odpovídající za něj podle právního řádu platného na území státu, jehož občanství cizinec mladší 18 let má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, na území státu jeho posledního bydliště, a to po takovou dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takovéto osoby; nezletilým cizincem bez doprovodu se rozumí i cizinec mladší 18 let, který byl ponechán bez doprovodu poté, co přicestoval na území

26. Žalobce od počátku tvrdil, že se narodil dne 10. 2. 2002, tzn. že mu v době zajištění mělo být 17 let. Pro účely zákona o pobytu cizinců by tak spadl do kategorie nezletilý bez doprovodu.
27. Ustanovení § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců stanoví další podmínky pro omezení osobní svobody u nezletilého. Pokud je důvodem pro zajištění dospělého cizince za účelem jeho předání dle § 129 odst. 4 zákona nebezpečí útěku, potom z důvodu vyšší ochrany práv nezletilého nelze za závažné narušení veřejného pořádku považovat pouze vážné nebezpečí útěku. Zároveň je správní orgán povinen u zajištění nezletilého posoudit, zda-li je zajištění v souladu s Úmluvou o právech dítěte.
28. Na zajištění dětí v imigračním kontextu jsou kladeny přísné požadavky s ohledem na vůdčí princip nejlepšího zájmu dítěte podle čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, jež požaduje, aby ke zbavení osobní svobody bylo přistoupeno jako ke krajnímu opatření na nejkratší nutnou dobu. Tento požadavek je obsažen i v čl. 11 přijímací směrnice, na který odkazuje čl. 28 odst. 4 nařízení Dublin III. Podle přijímací směrnice musí dále zajištění nezletilých osob trvat co nejkratší dobu, a musí být vyvinuto veškeré úsilí o jejich propuštění a umístění do vhodného ubytovacího zařízení určeného pro nezletilé osoby.
29. Žalovaný měl pochybnosti o správnosti žalobcem uvedeného data narození, proto požádal o vyšetření žalobce ve zdravotnickém zařízení. Dle ambulantní zprávy lékaře z pracoviště dětské medicíny kostní věk žalobce odpovídá cca 19 roků. Dále zpráva obsahuje konstatování, že kostní věk může variovat +/- 2-3 roky s tím, že „*pacient je odlišného etnika, validní zhodnocení t. č. nelze*“. Na základě této lékařské zprávy a usnesení Městského soudu v Brně č. j. 40 Nc 2406/2019-10, kterým byl zamítnut návrh na předběžné opatření, kterým by byl žalobce přemístěn do Zařízení pro děti cizince Praha, žalovaná dospěla k závěru, že žalobce je osobou zletilou.
30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2016, č. j. 1 Azs 91/2016-27, povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (zásada materiální pravdy), se prolíná všemi správními řízeními, včetně řízení podle zákona o pobytu cizinců. I v řízení o zajištění cizince je správní orgán povinen postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu.
31. Krajský soud má za to, že v daném případě vyvstaly pochybnosti o určení věku žalobce, neboť jak se uvádí ve zprávě o ambulantním vyšetření žalobce stran jeho kostního věku, zjištěný věk cca 19 let se může lišit až o 3 roky, což by v krajním případě mohlo znamenat, že žalobci je pouhých 16 let. Důležitější je ale skutečnost, že zpráva ve svém závěru obsahuje konstatování, že validní zhodnocení kostního věku z důvodu odlišné etnicity žalobce není možné.
32. Krajský soud je dále přesvědčen, že u hraničních případů, kdy cizinec tvrdí věk blízký se zletilostí, je obecně vyloučeno přesné rozlišení zletilosti, nelze bez dalšího tvrdit, že správní orgán nemá dostatek nástrojů, jak zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Předně však ze správního spisu vyplývá, že žalovaná měla značné pochybnosti o věku, když žalobci ustanovila opatrovníka a po zajištění žalobce požádala o dodatečné šetření věku žalobce alternativní metodou spočívající v odborném psychologickém vyšetření, načež dostala odpověď od Ministerstva vnitra ČR, že tento

pohovor nelze provést z důvodu nedostupnosti psychologů. Žádné další kroky žalovaná ke zjištění věku žalobce nepodnikla.

33. Přesto tedy, že žalovaná nebyla přesvědčena o zletilosti žalobce, zajistila jej jako zletilého, což vyplývá jak z napadeného rozhodnutí, tak i z vyjádření žalované k žalobě. Dle krajského soudu tak nelze rezignovat na určení věku cizince, který není schopen administrativně prokázat svou identitu a tedy i věk. Skutečnost, že cizinec žádající o mezinárodní ochranu nepředložil doklad o jeho identitě, přičemž pokud žalobce dle svého vyjádření opustil zemi původu před 3 a půl lety, což by bylo před dosažením věku 15 let, identifikačním dokladem by ani nedisponoval, mu nelze klást k tíži, jestliže ztráta dokladu totožnosti je faktickým předpokladem pro dosažení cílové země, neboť v případě prokázání jeho identity v tranzitní zemi je cizinec vystaven vyššímu riziku návratu do země původu.
34. Zásadu materiální pravdy nelze při určení věku cizince vykládat natolik extenzivně, že věk má být určen zcela přesně bez vyloučení jakýchkoliv pochybností. Oproti tomu však nelze stanovit, že cizinec, který není schopen prokázat administrativně svou totožnost i věk, je bez dalšího považován za zletilého. Zajištěním cizince dochází k zásadnímu zásahu do základního práva cizince na osobní svobodu garantovaného Listinou práv a svobod i Úmluvou o lidských právech.
35. V případě nezletilého cizince dle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců je právo na osobní svobodu oproti zletilému cizinci posíleno nejen povinností žalovaného posoudit soulad zajištění s Úmluvou o právech dítěte, ale i důvodem zajištění - závažné narušení veřejného pořádku. Zároveň je odlišný režim výkonu zajištění nezletilého. Vzhledem k intenzitě zásahu do práv nezletilého cizince je proto nutné existenci důvodné pochybnosti o jeho věku vykládat ve prospěch cizince, tedy že v případě důvodných pochybností o zletilosti cizince je pro účely zajištění osobou nezletilou, resp. o jejímž věku jsou pochybnosti. Zajištění dle § 129 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců je právě tím zákonným důvodem zajištění, který umožní žalovanému zjistit věk cizince ve lhůtě delší než 48 hodin pro zadržení. Doba zajištění by tak byla dána bezodkladnou, vzhledem k okolnostem potřebnou, dobou k určení věku, tedy i k vydání rozhodnutí o zajištění.
36. Pokud určení kostního věku zahrnuje přípustnou odchylku 2-3 let, nelze vyloučit pravdivost tvrzení žalobce o jeho věku. Závěr žalované o zletilosti žalobce tak nemá oporu ve správním spise, a to předně s ohledem, že dle zprávy o ambulantním vyšetření žalobce nejsou závěry ohledně věku žalobce platné.
37. Soud si je vědom časové tísně žalované pro vydání rozhodnutí o zajištění, avšak ustanovení § 129 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců dává žalovanému pravomoc v odůvodněných případech zajistit cizince, u nějž jsou důvodné pochybnosti o jeho věku, na bezodkladnou dobu.
38. Dle krajského soudu tak nebylo v souladu s § 3 správního řádu prokázáno, že žalovaný je zletilý. Žalovaná tak rozhodla o zajištění žalobce jako zletilého, přestože v době rozhodnutí neměla dostatek podkladů pro určení zletilosti žalobce tak, aby nebyly dány důvodné pochybnosti o dosažení věku 18 let žalobce. V této souvislosti je třeba připomenout, že povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dopadá na řízení podle zákona

o pobytu cizinců stejně jako na veškerá jiná správní řízení. I v tomto případě tak byla žalovaná povinna postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy. Měla přitom dostatek nástrojů, jak zjistit stav věci, jenž by nevzbuzoval důvodné pochybnosti, mohla např.

ve vztahu ke zprávě o ambulantním vyšetření žalobce vyslechnout lékaře, nechat ověřit stanovení věku jinou metodou či mohla učinit dotaz na orgány, jaké datum narození žalobce uvedl, když žádal o mezinárodní ochranu v Různě uváděná data narození cizince by byly skutečností, jež by prokázaly jeho nevěrohodnost, tudíž ve spojení s lékařskou zprávou by mohl být již zjištěn věk žalobce, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

39. Jelikož nebylo během správního řízení postaveno na jisto, zda je žalobce zletilý či nikoliv, není přípustné, aby žalovaná v nejistotě postupovala v neprospěch žalobce.
40. Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou, a proto podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání rozhodnutí zrušil, neboť skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisovém materiálu a vyžaduje zásadní doplnění. Krajský soud zdůrazňuje, že institut zajištění je závažným zásahem do práv účastníka řízení, a proto je nezbytné před takovým rozhodnutím zjistit řádně a nepochybně skutkový stav.
41. Ve smyslu ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. krajský soud dále vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem vysloveným krajským soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení tedy bude nutno napravit vytykaná pochybení žalované. Konkrétně musí být žalovanou opatřen takový důkazní materiál, na základě něhož zjistí skutečný věk žalobce. Pokud by se žalované pochybnosti stran věku žalobce nepodařilo odstranit, musí k žalobci přistupovat jako k nezletilému cizinci. Pokud žalovaná v dalším řízení dospěje k závěru, že je žalobce osobou nezletilou bez doprovodu či se jí pochybnosti stran jeho věku nepodaří odstranit, musí žalovaná opětovně zvážit uložení zvláštních opatření za účelem vycestování a zda je s ohledem na zranitelnost nezletilé osoby bez doprovodu možné předání žalobce do
42. Na základě uvedeného tak pro předčasnost krajský soud nevypořádal námitky, dle kterých žalovaná v případě žalobce nezvážila zvláštní opatření za účelem vycestování a nezabývala se reálností možnosti předání žalobce do Bulharska, neboť za současného stavu, kdy žalovaná zjistila věk žalobce, který nemá oporu ve spisovém materiálu, bylo napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s § 129 odst. 4 a 5 zákona o pobytu cizinců. Žalovaná se po zjištění věku žalobce bude těmito skutečnostmi zabývat opětovně, a to již právě s ohledem na věk žalobce.
43. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobce náklady řízení nežádal, a proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. srpna 2019

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.